

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μ' ὄσες ἀπόπειρες λοιπὸν κι' ἄν ἔκαμ' ὁ Λευτέρης,
τ' ἀποτελέσματα, Μαρῆ, τὰ εἶδες καὶ τὰ ξέρεις.
Τοῦ κάκου μὲ τὸ Σύνταγμα παλεῦει κι' ἀγωνιέται,
κι' αὐτὰ τὰ λόγια τῆς πυγμῆς
ὅλα βερσὲ τ' ἀκοῦμ' ἔμεις
κι' ὁ Ρήγας δὲν κουνιέται.
κι' ἄν ἔφαε τὰ σίδηρα σὲ πόλεμο νὰ βγοῦμε,
ἔμεις οὐδετερότητα ἀπὸ θάνατ' οὐ βαστοῦμε.

Οὐδέτερος ἀπὸν κι' ἀπὸν
θὰ μείνω μὲ τὸ Ράλλη.
Δὲν τοῦ πιστεύω τοῦ κουτοῦ
ποῦ θέλει νὰ μὲ βγάλῃ.

Κι' ἄν μὲ τὴν κουταμάρα του ἐδίπλωσε τὴ χώρα,
εἰμ' ἄλλος Ἕλληνας, Μαρῆ, κι' ἄλλου πιστεύω τώρα.
Γιὰ κῦτταξέ με! Τίποτε δὲν θάβρωσ' πιά σ' ἐμένα.
Οὐδὲν ἀπ' ὅσα μᾶβρισκες σὲ χρόνια περασμένα!

Αἱ κλίσεις μου, αἱ σκέψεις μου, ἔχουν ἀλλάξει πᾶσαι.
Εἰμ' ἐντελῶς διάφορος ἀπ' ὅπως μὲ θυμᾶσαι.
Κι' ὁ νοῦς μου ἄλλαξε πολὺ κι' ἀκόμα κι' ἡ καρδιά.
Μοῦ μελετᾶς πυρόβολα καὶ μᾶρχειτ' ἀηδία.
Καὶ τέλος πάντων, ἀδελφὲ,
γερόντων γινῶμαι πρὸ σοφῆς
τελείως μ' ἔχουν πείσει,
πῶς καὶ χωρὶς φιλότιμο μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ!

Ἔστω πῶς διπλωματικῶς μπορεῖ νὰ ἐστραβώθηκες
κι' ἔστω πῶς ἐσκλαβώθηκες
καὶ θὰ σ' ὀρίζουν ἄλλοι.

Θαρορεῖς πῶς ἔπαυες μ' αὐτὸ καμινὰ δουλειὰ μεγάλη;
Ἦξ' ἀδελφὲ, τί κάθισαι καὶ πολυσυλλογιέσαι!
Φρόντισε νάχῃς μοναχὰ νὰ τρώς καὶ νὰ στολιέσαι
κι' ἄν εἶσαι ἀνεξάρτητος ἢ ἄλλουνοῦ κοπέλι,
κατὰ πάσιν τὸ κατ' ἐμὲ δὲν πρέπει νὰ σὲ μέλῃ!

Ἐπέροσαν ἡ ἐπαγὲς τοῦ Διάκου καὶ τοῦ Ρήγα,
τ' ἀπάνω στὸ ὄρυθόν μου δὲν ἐκαθώτων ἡμῖνα.
Τῆς ἐποχῆς, μὲρὲ Μαρῆ,
πᾶβλάστησαν οἱ Ἰωηροὶ
ἐκείνοι ῥιζοσπάστες,
μὴν τῆς θυμᾶσαι ἄστες!

Σήμερ' ἀλλάξαν οἱ ῥοῖμοι. Κανεὶς δὲν τοὺς γνωρίζει.
Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μουστάκι του καθέναν τὸ ξουρίζει!

Τὶ χρωστᾶς νὰ πᾶς νὰ τρέχῃς τὸ χειμῶνα στρατιώτης;
Δόξα θέλεις νὰ σὲ στέρῃ
ἢ τὸ σῶμα σου νὰ τρέφῃ
διαρκῆς οὐδετερότης;
Τὶ θὰ πῆ ἄν μὲ τοὺς Σέρβους δὲν ἐφέρθῃς τιμημένα;
Μὴ σὲ μέλῃ γιὰ κανένα
κι' ἄν ἀπίλογο σὲ πῶνε τέλος πάντων μερικοὶ,
μὴ θυμᾶσαι ἢ ψυχὴ σου πῶς ἐπλάσθη ἑλληνικὴ!

Μὴν ἐκπλήττεσαι καθόλου μὲ τὴ γλῶσσα π' ὀμιλῶ.
Σοβαρὰ σὲ κουβεντιάζω. Μὴ νομίζῃς πῶς γελῶ.
Εἶμαι ἄλλος στὰς ιδέας καὶ διάφορος πολὺ.
Σχέσι πιά καμινὰ δὲν ἔχω μὲ τὴν ἐνδοξὴ φυλὴ
πῶλατρεῦαν τ' ὄνομά της,
χώρες, ἔθνη καὶ λαοὶ
καὶ πιστὴ στὸ αἶσθημά της
ἀψηφοῦσε τὴ ζωὴ.

Δὲν γνωρίζομαι καθόλου ἔτσι ποῦμαι καμωμένος,
κι' οὔτε φαίνομαι πῶς εἶμαι ἐκ τῶν σπλάγγων γεννημένος
θριαμβεύσαντος λαοῦ.
Δηλαδὴ καὶ τέλος πάντων ἔχω γίνεθ' οἰοῦ.
Σὰν ἡλίθιος χαζεῦω
μέσ' τὸν κόσμον τὸν πεζὸ
κι' οὔτε νοιώθω τί γυρεύω,
οὔτε ξέρω γιὰ τί ζῶ.

Ἄπὸν λοιπὸν νὰ βγάλουμε τελείως ἀφ' τῆ μέση
τὸν Κρητικὸν τὸν ἄγριο π' ὁ πόλεμος τ' ἀρέσει
καὶ ὄχι ἢ ἀδράνεια τοῦ ἔθνους ἢ μεγάλη
ὄπως τ' ἀρέσει τ' ἄλλουνοῦ
τοῦ Γούναρη τοῦ Πατρινοῦ,
τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Ράλλη
πὸ γέγρασαν στὰ βᾶσανα ἐκλογικῶν ἀγῶνων
κι' αὐτοὺς ἐνδόξως ξέρουνε νὰ ἐνεργῶσι μόνον.

Ὅσο καὶ νὰ μᾶς ἀπειλῇ
μὲ τὰ φουρνέλα στὴ Βουλὴ
ὁ Κρητικὸς ὁ λέων,
τώρα τὴ γνώμη πάχουμε δὲν τὴν ἀλλάζει πλέον.
Ἄπὸν θὰ ἐπιμεινοῦμε
καὶ δὲν τοῦ ξαναδίνουμε
τιμὸν καὶ προτεία.

Ἄπὸν θὰ ἐπιμεινοῦμε κι' ἔμεις στὰ γηρατεία
ὡς οἶον ἐξαντλήσωμεν ὅσους γερόντους ἔχει
τὸ κράτος ποῦ γεροντικᾶς ἡμέρας διατρέχει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Λευτέρη δὲν ἐξέλεγε, Μαρία δὲν ἐξέλεγε

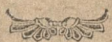
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

μ' αὐτὰ τὰ γέροντά σου θὴ τὴν καμινὰ
τὴν ἀγύριον σὲ στέρονουμε
καὶ κυβερνήτες φέρνουμε
γερόντους μὲ πανάδες.

Στ' αγύριγο θεόζουλε και ζωηρέ Μεσία.
Τὸ Ἔθνος τὸ οὐδέτερον μόνον μὲ γέρους σόνεται
ποῦ δὲν τοὺς ἀσηκάνεται
ὁ νοῦς κι' ἡ φαντασία !

Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε και μάην κοπιάζεις
μ' αὐτὰ τὰ συνταγματικά φουρνέλα ποῦ μᾶς βάζεις.
Λευτέρη ἔφην' ἡ καρδιά ἀφ' τῶν ζωμῶν τὰ στήθια,
κι' ἀφοῦ περὶ τὴν ἔξοδον ἡ γνώμη μας διχάζονται,
γερόντοι μᾶς χρειάζονται
νὰ λέμε παρμαῦθια !

Λευτέρη κάτσε φρόνιμα και μὴ μᾶς ἀντρεϊεύσαι.
Λευτέρη δὲν χωνεύσαι
γιατ' εἶσαι τσαρλατάνος.
Λευτέρη ἀλησμόνηστα ἐκεῖνα π' ὄνειρεύσαι,
και μάθε νὰν τὸ σέβησαι
τοῦ Γερμανοῦ τὸ κράνος,
κι' ὄχι νὰ λὲς ἀνευλαβῶς, μερμύγκι και σφαλάγκι,
πῶς και μ' αὐτὸν τὸν Κάϊζερ τὰ βάνεις ἐν ἀνάγκη.

Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε, Μεσία δὲν μᾶς κάνεις.
Πρωθυπουργίες μὴ ζητᾶς
κι' ἀντὶ τὸν Ἕλλησι νὰ κυττᾶς
κῦττα ψυλά τὸν Κάϊζερ τὸν ἐν ἀεροπλάνοισ.
Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε. Δὲν μᾶς ἀρέσ' ἡ δρᾶσις.
Και μόνον ἂν συνέβαινε προῶπως νὰ γηράσῃς
ὅπως ἐγήρασαν οἱ νῦν κρατοῦντες τὰ ἡνία,
μποροῦσε νᾶσουν ἀνεκτὸς ἀπὸ τὴ Γερμανία.

Λευτέρη ξεφορτώσου μας. Μεσία πάρε στράτα.
Ποιὸς σοῦπε τέτοιον ἔρωτα νὰ δελεῖς στὴν Ἀντάτα.
Ποιὸς σοῦπε νᾶρθῃς στὴ Βουλὴ νὰ μᾶς ἀναστατώσῃς
μ' ἐκεῖνας τὰς συμμαχικὰς μικροῦποχρεῶσεις,
πῶμεις γὰ ν' ἀποφύγουμε, Μεσία μου, τὴ δρᾶσι,
ἐπίτηδες, μπορῶ νὰ πῶ, τῆς εἶχαμε ξεχάσει
κι' ἐσώθημεν γὰ νὰ βρεθῶν ὁ Ράλλης μὲ τὸν Κόντε
νὰ ποῦν πῶς εἶναι ἄκρυες και πλέον πᾶν' ἀμόντε !

Λευτέρη κάτσε φρόνιμα και μὴν ξαναμιλήσῃς,
γιατὶ θὰ σὲ λυσιάζουμε μ' αὐτὰς τὰς διαλύσεις.
Κι' ἂν ὄνειρεύσαι νὰ βγῆς κατὰ ξηρὰν και πόντιον,
σοῦ μεταβάλλω στανικῶς
τὰ ὑπουργεῖα γενικῶς
εἰς ἄσυλα γερόντων,
κι' ἂν δὲν βαριέσαι γύρευε συμμετοχὰς εἰς δρᾶσεις
ἀπὸ τοὺς γέρους ποῦ ζητοῦν σπανάκια νὰ τοὺς βράσῃς !

Τὶ ἀνεξήγητες μέρες περνᾶνε
γὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν καιφερὴ !
Πάλιν οἱ γέροντες τὴν κυβερνᾶνε
μέσ' τὴ φουρτουῖνα τὴ φοβερὴ !

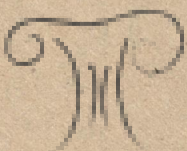
Σ' ὄρες π' ἀνάποδη φουὰ σβιλῶδα
κι' ἡ Βουλγαρία πάει μπροστά,
γερόντοι παίζουνε μὲ τὴν Ἑλλάδα
ποῦ μὲ τὰ χέρια τρεμουλιαστὰ,
τὴν ἀποσπᾶσαν ἀφ' τὸ Λευτέρη
και ποῦ τὴν πᾶνε, κανεῖς δὲν ξέρε !

ὦ ! τὴν Ἑλλάδα μου, ὦ τὸ λουλοῦδι
τὸ νέο, τ' ὄμορφο, τὸ ζωηρὸ.
Μέσα στὰ γένη σου, γέρω Σκουλούδη,
μοῦ κάνει πόνο νὰ τὴν θωρῶ !

Τὶ συνοχῆσια,
τὶ βοφοποσάματα !
ὦ ! τὶ ἀπάσια
ποῦν' τὰ γράματα !

**Νέα δρᾶσις μολυθένια
και χαρὰ τενεκεθένια.**

Ἐκλογές ! Χαρὰ μεγάλη.
Ἐκλογές βουλευτικῆς.
Θὰ στηθῇ στὴ μέση πάλι
καθενὸς ὁ τενεκὲς
και πεινῶντες συμπολίται π' ἀπελπίζονται και κλαῖνε,
τενεκεδες θὰ διαλένε.

Κι' ἂν τοῦ Αἵμου τὰ θηρία
ἐν μανία ὑπερμέτρῳ,
βοήκανε τὴν εὐκαιρία
νὰ ξεσκήσουνε τὸν Πέτρο,
κι' ἂν κανόνι στὴν αὐλὴ μας ἐπικίνδυνον βοῖζει,
ἐκλογές προσδιορίζει
ἡ πανένδοξος Ἑλλάς
γὰ νὰ γίνῃ τέλος πάντων βουλευτῆς κι' ὁ Πεταλᾶς.

Ἄν ἀκύρωσε ὁ Κόντες τῆς Σερβίας τὰ κοντρότα,
κι' ἂν ὡς τώρα οὐδέτερος μᾶς ἐκῦτταξ' ἡ Ἀντάτα,
νὰ ποῦ ἡρῶ ἡ εὐκαιρία
πάντες ἐν ψηφοφορία
νὰ ἐξελθῶμεν ἐγκαίρως,
κι' ἐν τῇ μεγαθύμῳ Πάλῃ
ζητῶσαν νὰ ποῦμε πάλι
ὁ Βικέντιος κι' ὁ Πιέρως.

Ἄν οἱ Τοῦρκοι κι' οἱ Βουλγᾶροι
τὰ ὄμπρὸς ἔχουνε πάρε
και μ' ὀλάνοικτο τὸ στόμα καρτεροῦν τὴ μοιρασιά,
τοῦ Συντάγματος τῆς κάλπης βγάνουμε κι' ἐμεῖς στὴ μέση
και λαχεῖο νὰ μᾶς πέσῃ
καρτεροῦμε τὸ Μπασιᾶ.

Τὶ μᾶς μέλει γὰ τὸν Πέτρο, τὶ μᾶς μέλει γὰ τὸν Παῦλο
κι' ἂν στὸ διάλογο τὰ Ἔθνη πᾶνε τώρα δίχως ναῦλο !
Τὶ μᾶς μέλει ἂν ὁ Τοῦρκος κατεβῇ και παρακάτου
κι' ἂν ἀπλώνεται κοντὰ μας κίνδυνος βουλγαρικὸς ;
Κάλπες θέλουμε. Στὸ μαῦρο νὰ βαρῶ τοῦ Κοσμετάτου
ποῦνε βενιζελικὸς

Ἐὰν οἱ αὐτοκράτορες ἐξ αἵματος μεθύσκονται,
κι' ἂν ὄλοι τώρα βρίζονται
μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι,
ἐμεῖς ψηφᾶμε διαρκῶς χειμῶνα καιλοκαίρι.
Κι' ἂν ἡ Σερβία πνίγεται μὲ τ' ἀσφυξιογόνα
ἐμεῖς ἐνδόξως πίπτομεν στῆς κάλπης τὸν ἀγῶνα,
ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν γράφοντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι τότες.
πειθόμενοι τοῖς ἀρχηγοῖς και σφαιριδιοδόταις !

Γερμανόφιλοι εἰς ἔργον ! Τὸ σφαιριδίον στὸ χέρι,
κι' εἶν' ἡ μόνη εὐκαιρία νὰ τσακίστε τὸ Λευτέρη.
Κουραμπιέδες μὴν ἀργήτε !
Ψήφους πάρτε και βαρεῖτε
τοῦ τρελλοῦ ποῦ δίχως σκέψι και μὲ δίχως λογικὴ
τὰ κολάρα σας σᾶς βγάξει
κι' ἀποτόμως σᾶς ἀρπάξει
και σᾶς μπήγει τὸ χακί.

Γερμανόφιλοι, γελᾶτε !
Μὰ κουνάδια, ποῦ θὰ πᾶτε,
ἂν ξυπνήσετε μετὰ
κι' εἰς ἀνέλιξαι τὰ θεῖα τοῦ Μετᾶ ἀδελφῶν ;
ΙΑΚΩΒΑΚΗΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΣΥΡΙΟΥ
Μὰ θάρρῳ εἰ σμυρῶσας τὸς ἐπὶ ἄνωσε μεγάλη,
και δὲν ἔχετε κεφάλι
νὰν τὸ σπᾶσετε στερνὰ !

